

Renau pour tout 'Le Monde'

Mentre l'enfrontament entre la Fundació Renau i la Conselleria de cultura valenciana continua, 'Le Monde Diplomatique' recupera l'obra de l'artista valencià com a imatge informativa.

Fotomuntatges de Josep Renau. *Le Monde Diplomatique* els considera plenament actuals i molt informatius.

La controvèrsia entre la Fundació Renau, propietària de l'obra del pintor, i la Conselleria de Cultura de la Generalitat valenciana continua. Aturada pel canvi de la consellera, Marcela Miró, que ara s'encarrega de l'àrea de benestar social, el nou responsable, Francisco Camps, ha heretat un problema incòmode. Segons els responsables de la Fundació, la Conselleria no compleix els termes de l'acord que va subscriure perquè no dona prou difusió al llegat del pintor, una de les clàusules més importants. En l'altra part, l'anterior consellera, que s'obstinava a pronunciar el

nom de Renau com si fóra el d'un pintor francès, mantenia que l'IVAM, on està dipositat el fons, era un promoció magnífica.

Mentrestant, l'obra de Renau es divulga al marge de les activitats institucionals. Si l'estiu passat van ser els promotors de la piscina de la platja de Les Arenes els qui recuperaren un cartell de l'autor per anunciar la reobertura de la instal·lació, de fa ja alguns mesos, els responsables de l'edició espanyola del prestigiós mensual *Le Monde Diplomatique* han decidit utilitzar els fotomuntatges de Renau per il·lustrar els seus reportatges. Alguns d'aquests passen també a l'edició francesa i internacional. Antonio Albinana, director de l'edició, ha estat el responsable de la tria. Els motius bàsics són dos; per una banda les característiques dels treballs que, segons Albinana: "tenen una actualitat sorprenent i responen al tipus d'imatge informativa, i no només decorativa, que buscàvem per il·lustrar els nostres articles. A més, el que tracten i denuncien: imperis, guerres, racisme... continua de trista actualitat".

Però a més, Albinana, ha recuperat una relació gairebé familiar amb l'autor: "el meu oncle era el ministre republicà José M. Sánchez Roda, a les ordres del qual Renau feia de director general de

patrimoni. Per això jo el coneixia personalment, vam ser quasi veïns en el carrer de Castelló, i vaig conèixer molt de prop la seua obra i la seua manera de treballar. Vaig entrevistar-me amb ell algunes vegades, primer com a amic i després com a periodista, quan treballava en el *Diario 16*".

Renau, doncs, recuperat per a la premsa internacional, un camp que li era especialment interessant pels seus treballs de propaganda i informació. Difusió per a un valencià internacional de la mà d'una capçalera consagrada. Què en pensen les institucions valencianes? Caldrà esperar.

Jordi Sebastià